ВѢСТНИКЪ
ПЕРЕМЫСКОИ ЕПАРХІИ.

Рôкъ 1906. Выдано 22. Сѣчня. Ч. 1.

Ч. 1.

Ч. 5648. Въ справѣ Апостольства молитвы.

Декотрû Священики вôдносилися до Еписк. Ординаріяту въ справѣ основаня въ своихъ парохіяхъ товариства пôдъ назвою „Апостольство молитвы“, котре въ св. катол. церквѣ єсть широко розповсюднене и черезъ Св. Отцѣвъ многими вôдпустами надѣлене.

Тожь для умноженя хвалы Божои и поспѣшествованя спасеню душь Еп. Ординаріятъ въ тôй мѣрѣ удѣляє Всеч. Клирови епархіяльному слѣдуючу инструкцію:

Сладчайшій Господь Іисусъ Христосъ єсть нашь єдиный и во вѣки первосвященникъ. (Евр. VI. 20) и Ходатай, всегда живъ сый, во еже ходатайствовати ѿ нихъ (Евр. VII. 25). Се всегдашне житє молитвы Божеского серця въ небѣ и на нашихъ престолахъ церковныхъ вспомагає спасенє душь, навернене грѣшникôвъ, захованє невинности, укрѣплене праведныхъ, охорону цѣлои св. церкви или коротше: удержанє и розширенє царства Божого на земли. Тû святû намѣреня и найчестнѣйшû желаня Божеского Серця бере собѣ „Апостольство молитвы“ за свою цѣль, щобы пôдъ покровомъ и за примѣромъ Сладчайшого Серця Іисусового своими молитвами, терпѣнями и другими дѣлами побожности причиняти ся до розширеня славы Божои и спасеня душь людскихъ. Се товариство зовеся „Апостольствомъ молитвы“, бо цѣлею єго єсть зъ всѣхъ вѣрныхъ учинити правдивыхъ апостолôвъ а головнымъ єго средствомъ, якимъ послугує ся є молитва, бо якъ Апостолы мали всѣ народы привести до Господа Іисуса и навернути на лоно св. церкви, такъ члены сего товариства справують спасенє душь людскихъ молитвою и жертвою своихъ терпѣній и трудôвъ пôсля слôвъ св. Ап. Якова молитеся другъ за друга (V. 16.) Зовеся такожь Апостольствомъ Серця Іисусового, бо має нелише за цѣль ширити мѣжь вѣрными честь Сладчайшого Серця Іисусового, ѿ сердца всю благодать мнѣ источивый (Ікосъ 9 Акаѳіста къ Страстемъ Христовымъ), але такожь сповняти найгорячѣйшû желаня тогожь Серця с. є. спасати души людскû.

Се побожне и вельми хосенне товариство зôстало найперше въ Франціи заложене въ р. 1844 а св. Отцями Піомъ IX и Львомъ XIII надѣлене многими вôдпустами. Святѣйшій Отецъ Левъ XIII. надавъ сему товариству статуты и оно теперъ въ катол. церкви числитъ звижъ 60.000 филій о бôльше якъ 20 миліонахъ членôвъ.

„Апостольство молитвы“ не єсть властивымъ брацтвомъ, але лишь товариствомъ побожнымъ и може бути основанымъ въ поодинокихъ парохіяхъ, монастыряхъ, заведеняхъ, институтахъ, школахъ, интернатахъ, бурсахъ, пріютахъ, шпиталяхъ, карныхъ заведеняхъ и т. п. христіяньскихъ товариствахъ и союзахъ всякого рода. Се Апостольство дѣлится на три степенѣ пôсля мѣры обовязкôвъ, якî на себе берутъ члены, звôдси и три степенѣ або клясы членôвъ.

Першій степень Апостольства сущный и спôльный всѣмъ членамъ, становлятъ тî члены, котрî лучатся зъ Божественнымъ Серцемъ Іисуса, жертвуючи Єму щодень рано всѣ свои молитвы, справы и терпѣня за потребы церкви и въ намѣреню Святѣйшого Отця, котре подає ся членамъ на початку кождого мѣсяця. Се пожертвованє можна зробити однымъ якимнибудь щирымъ зôтхненємъ до Сладч. Серця Іисусового або вôдповѣдно уложеною молитвою, умѣщеною въ картѣ вписовôй.

Другій степенъ Апостольства становлятъ тî члены, котрî, крôмъ пожертвованя всѣхъ своихъ щоденныхъ справъ, вôдмовлятъ що день въ тôмъ самôмъ намѣреню ще 10 Отче нашъ и 10 Богородице Дѣво. Члены сего степеня дѣлять ся для лучшои организаціи звычайно на кружки по 15 осôбъ. На чолѣ кождого кружка стоитъ Ревнитель взглядно Ревнителька. Ревнителѣ (-льки) одержуютъ яко свою вôдзнаку: медаль, дипльомъ и книжочку зъ приписами для себе.

Третый степень Апостольства становлятъ тî члены, котрî крôмъ обовязкôвъ третого и другого степеня приступаютъ до св. Причастія Вынадгороджаючого (Преблагательного) що мѣсяця або и що тыждня, стараючи ся такъ переблагати Сладч. Серце за грѣхи и зневаги людскî. Сей третый степень Апостольства запроваджує ся лишь тамъ, де найдутся такî члены, що вже въ совершеньствѣ много поступили и суть правдиво гôднî такъ часто приступати до св. Причастія. Члены третого степеня Апостольства дѣлятся на кружки меньшî и бôльшî.

Жаденъ обовязокъ членôвъ не єстъ пôдъ грѣхомъ навѣтъ малымъ, однакъ хто єго не выповнитъ, не доступитъ вôдпустôвъ до єго выповненя привязаныхъ.

Щобы зôстати членомъ Апостольства молитвы, треба бути записанымъ въ книзѣ Апостольства, одержати карту вписову (все безплатно пôдъ утратою вôдпустôвъ) и приняти на себе обовязки першого степеня. Два слѣдуючî степенѣ Апостольства не суть для членôвъ конечнî, однакъ дуже припоручаются.

Вôдпусты наданî всѣмъ членамъ Апостольства молитвы суть слѣдуючî:

Вôдпусты цѣлковитî. 1. Въ день принятя до Апостольства. 2. Въ недѣлю по вôдданю праздника Найсвятійшои Тайны Евхаристіи. 3. Въ свято Пренепорочного Зачатія Преч. Дѣвы. 4. Въ першу пятницю або недѣлю кождого мѣсяця а крôмъ того въ оденъ день мѣсяця выбраный пôсля волѣ. 5. Въ день Патрона мѣсячного Провѣдникомъ назначеного. 6. Хто вôдъ заходу сонця въ четверъ до всходу въ пятницю (менше бôльше вôдъ 6 год. вечеромъ до 6 рано) вôдправитъ годину розмышленя *(свята година)* о мукахъ Христовыхъ, перенѣсши ся духомъ передъ престолъ Найсв. Евхаристіѣ. Сего вôдпусту разъ на тыждень можна доступити такожь, коли хто въ якôмъ будь дни и годинѣ Провѣдникомъ назначенôй спôльно въ церквѣ се розмышленє вôдправить.

До осягненя вôдпусту цѣлковитого въ день принятя до Апостольства и въ день мѣсячного Патрона потреба сповѣди и причастія, до одержаня же всѣхъ прочихъ вôдпустôвъ потреба надто вôдвѣдати церковъ и помолити ся въ намѣреню св. Отця.

Вôдпусты частнй. 1. Вôдпустъ 100 дн. за кожду молитву и добре дѣло, котре члены пожертвуютъ въ намѣреню Провôдникомъ що мѣсяця припорученôмъ. 2. Вôдпустъ 100 д. для всѣхъ членôвъ, що носятъ шкаплѣръ Серця Іисусового, кôлько разôвъ устами або серцемъ вымовлятъ слова на нѣмъ написанй: „Да прійдеть царствіе твое". 3 Вôдпустъ 7 лѣтъ и 7 чотыридесятниць для тыхъ членôвъ, що сей шкаплѣрь носятъ на верху одежъ въ часѣ процесіъ, або пôдчасъ выставленя Найсв. Евхаристіѣ.

Всѣ повысшй вôдпусты кромѣ пôдъ 5. выраженого могутъ бути жертованй за душами въ чистилищи. Кромѣ сихъ вôдпустôвъ суть еще окремй для другого и третого степеня Апостольства и для Ревнителѣвъ (льокъ) Апостольства, котрйто вôдпусты суть выпечатанй въ картахъ вписовыхъ Апостольства молитвы.

Якъ вже высше сказано, за приняте и вписане до Апостольства молитвы и за карту вписову не можна ничого жадати, но Провôдникамъ мѣсцевымъ не естъ заказано принимати евентуальнй добровôльнй датки на цѣли товариства и при нагодѣ зборôвъ товариства заряджати збиране жертвъ.

Понеже Апостольство молитвы, якъ высше сказано не естъ властивымъ **брацтвомъ** але лишь **товариствомъ** побожнымъ, оно до основаня въ парохіи или закладѣ не потребуе канонного установленя вôдъ Епископа але лише присоединеня, котре дѣеся черезъ именованого вôдъ Епископского Ординаріяту, Епархіяльного Провôдника (Директора) Апостольства. Такимъ Провôдникомъ для Епархіи Перемыскои Еписк. Ординаріятъ именовавъ Всч. О. Діонизія Ткачука, Магістра новакôвъ и конзультора Чина св. Василія Вел. въ Креховѣ.

Всеч. ОО. Парохи, Катихиты и Настоятелѣ розличныхъ закладôвъ, хотячй запровадити у себе „Апостольство молитвы", маютъ въ тôмъ дѣлѣ удатися до высше реченого Епархіяльного Провôдника Апостольства адресуючи свои письма до Игуменату ОО. Василіянъ въ Креховѣ. Урядова переписка Урядôвъ парохіяльныхъ зъ Игуменатомъ есть на почтѣ вôдъ оплаты вôльна.

Тойже О. Провôдникъ удѣлитъ такожь безплатно грамоту присоединеня мѣсцевого Апостольства, карты вписовй Апостольства, грамоту на мѣсцевого Провôдника Апостольства вразъ зъ выказомъ обовязкôвъ и привелеѣвъ Провôдника, дипльомы для Ревнителôвъ-(льокъ) и всѣ потребнй информаціи.

Примѣчае ся, що въ поодинокихъ парохіяхъ и школахъ звычайно бувають мѣсцевыми Провôдниками ОО. Парохи и катихиты. Но такому мѣсцевому Провôдникови (director ordinarius) прислугуе право на свое мѣсце въ данôй потребѣ назначити иншого священика на настоятеля Апостольства въ парохіи или школѣ. Кождый мѣсцевый Провôдникъ може принимати до Апостольства членôвъ зъ поза обему его парохіи, школы, заведеня и т. п. и то вѣрныхъ стану духовного, монашого и свѣцкого.

Такожь повѣдомляеся, що „Апостольство молитвы" естъ товариствомъ иннымъ вôдъ „*Архибрацтва римского Найсв. Серця І. Христа*". Настоятель Апостольства въ якôй парохіи или закладѣ не мае ще тымсамымъ власти пріймати членôвъ до реченого Архибрацтва римского, але може получити тую властъ посредствомъ Директора епархіяльного, и власть тая дае ся разъ на всегда для кождоразового Настоятеля Апостольства въ якôйсь парохіи или закладѣ. Но члены силою тои власти принятй не суть членами брацтва *мѣсцевого*, але Архибрацтва *римского*, и ихъ Церковь брацка не естъ мѣсцева Церковь, но дотычна римска Церковь. Проте, если до якого вôдпусту жадае ся посѣщеня брацкои Церкви, то муситъ имъ Сповѣдникъ тое въ цѣли доступленя вôдпусту перемѣнити на посѣщене Церкви мѣсцевои или на инше дѣло побожности. Настоятель же Апостольства мае обовязокъ, списъ тыхъ членôвъ, котрыхъ принявъ до Архибрацтва римского, вôдъ часу до часу (хотяй разъ въ рôкъ) пересылати до запису или до самого

Архибрацтва въ Римѣ или деинде до брацтва мѣсцевого такого, котре Архибрацтву римскому єстъ присоєдинене.

А єслибы кто хотѣвъ у себе завести мѣсцеве брацтво Найсв. Серця І. Христа, то треба просити о канонне установлене того брацтва черезъ Епископа, а потому въ цѣли одержаня вôдпустôвъ и ласкъ о присоєдинене до Архибрацтва римского.

Зъ сказаного ту слѣдує, що Апостольство молитвы и брацтво Найсв. Серця І. Христа (чи то римске, чи мѣсцеве) суть цѣлкомъ вôддѣльнѝ вôдъ себе товариства и проте може въ якôйсь парохіи бути введене или лише Апостольство или лише брацтво тоє, или одно и друге. А хотябы и оба були введенѝ, то кождый може вписовати ся до одного или другого или до обохъ окремо.

Въ кôнци примѣчає ся, що всѣ вôдпусты Апостольства и брацтва Найсв. Серця І. Христа зôстали черезъ св. Апостольскій престолъ приноровленѝ до нашого св. обряду.

Ревне заняте ся основуванємъ „Апостольства молитвы" поручає ся Всеч. Клирови епархіяльному, такъ ОО. Душпастырямъ якъ и ОО. Катихитамъ.

Вôдъ Еп. Ординаріята.

Перемышль 15. Грудня 1905.

Ч. 2.

Ч. 7208/05. Въ справѣ нищеня лѣсôвъ ерекціональныхъ.

Послѣдними часами вôйшло до Еп. Консисторіи кôлька жалобъ, що декотрѝ ОО. Парохи, въ котрыхъ парохіяхъ находятся ерекціональни лѣсы, або еквиваленты въ натурѣ за побôръ дерева опалового, отже такожь лѣсы парохіяльнѝ, въ короткôмъ часѣ тіѝ вырубуютъ, а тымъ способомъ наносятъ велику шкоду въ першôй лѣніи собѣ на будучѝ лѣта, евентуально своимъ родинамъ, бо ц. к. Правительство стягає потôмъ вартôсть вырубаного по надъ плянъ дерева въ примусовый способъ чи вôдъ дотычныхъ парохôвъ, чи по ихъ смерти, зъ масы спадковои, а наконецъ своимъ наслѣдникамъ и парохіи самôй.

Кромѣ сего парохъ такій стягає на себе оправданый закидъ мерзкого сребролюбія и обтяжує свою совѣсть крывдою, свѣдомо парохіи нанесеною.

Законы выразно заказуютъ, що парохови не свобôдно єсть впроваджувати того рода господарку, котрабы могла споводовати убытокъ въ доходахъ для наслѣдникôвъ. Отвѣтно той засадѣ, а особенно що до змѣны въ господарцѣ лѣснôй, несвобôдно нѣчого безъ попередного призволеня властей административныхъ и Еп. Ординаріяту предпринимати. (Розпоряджене Минист. Просвѣты зъ дня 5. Цвѣтня 1877 ч. 5311).

Єсли протоє заходитъ потреба вырубаня бôльшого простору лѣса, то безъ призволеня компетентнои власти нѣколы и пôдъ ніякимъ условіємъ не свобôдно тоє дѣлати. Дохôдъ же зъ того вырубу має ся ужити лише на цѣли церкви и потребы парохіи и въ загалѣ на такѝ цѣли, на которѝ Еп. Ординаріятъ а взглядно ц. к. Намѣстництво дало своє призволене. Дотычнѝ ОО. Парохи могутъ лише таку квоту для себе отримати, якабы выпала яко дохôдъ за кождый поодинокій рôкъ пôсля пляну господарства лѣсового, затвердженого ц. к. Намѣстництвомъ. Приписы що до господарки

лѣсовôй, находячй ся въ патентѣ цѣсарскôмъ зъ дня 3. Студня 1852 В. з. д 250, вôдносятъ ся въ цѣлôй своей силѣ и до лѣсôвъ ерекціональныхъ. Бôльше въ тôмъ взглядѣ находитъ ся въ розпорядженяхъ краевыхъ зъ року 1873 а то для Галичины Ч. 36.

Въ виду того Еп. Ордынаріятъ якъ найстрогше заказуе ничимъ неоправдане нищене лѣсôвъ ерекціональныхъ, а заразомъ приказуе всѣмъ тымъ ОО. Парохамъ, котрй посѣдаютъ лѣсы ерекціональнй або еквивалента въ лѣсѣ, щобы точно заховали приписы господарки лѣсовои именно, щобы постарали ся о пляны лѣсовои господарки и предложили тіи ц к. Староству до затвердженя. Заразомъ завзываеся Всеч. ОО. Настоятелѣвъ деканата, щобы справу тую на найблизшôмъ соборчику зъ Всеч. Духовеньствомъ деканальнымъ обговорили, при визитаціяхъ деканальныхъ предпринимали и осмотръ лѣса, пересвѣдчали ся, чи есть плянъ господарки лѣсовои, затвердженый властями, и чи О. парохъ придержуе ся его, и въ протоколѣ визитаційнôмъ подавали до вѣдомости Еп. Консисторіи чи есть лѣсъ парохіяльный? якій его станъ? чи естъ плянъ господарскій? якъ парохъ въ лѣсѣ господаритъ? чи запроваджуе культуру? и пр.

Еп. Ординаріятъ естъ того пересвѣдченя, що Всеч. ОО. Парохи схочутъ зрозумѣти велику донеслôсть повышшои справы для церкви и парохіи и недадутъ поводу до рôжныхъ жалобъ и будутъ точно заховувати приписы вôдносячй ся до господарки и утримованя лѣсôвъ, въ противнôмъ бо случаю Еп. Ординаріятъ буде змушеный винныхъ до строгои отвѣчальности потягнути.

Вôдъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 10. Сѣчня 1906.

Ч. 3.

Ч. 6156/05. О приписахъ службовыхъ для Клира вôйскового и приписахъ о веденю метрикъ вôйсковыхъ.

Пôсля повѣдомленя ц. к. Намѣстництва зъ дня 4. Жовтня 1905 Ч. 15133 выйшли накладомъ ц. к. надворнои печатнѣ въ Вѣдни приписы службовй для Клира вôйскового и приписы о веденю метрикъ вôйсковыхъ (Dienstvorschrift für die Militärgeistlichkeit und Vorschrift über die Führung der Militärmatrikeln) и могутъ бути въ той печатни набуванй.

Подае ся повысше до вѣдомости интересованымъ а именно Всеч. Священникамъ, котрй субсідіярно сповняютъ обовязки душпастырскй для вôйска, зъ тымъ щобы въ разѣ потребы о закупно повысшихъ приписôвъ до згаданой печатнѣ удали ся.

Вôдъ Еп. Консисторіи.

Перемышль 26. Грудня 1905.

Ч. 4.

Ч. 7474/05. О жертвахъ на погорѣлцѣвъ парохіянъ въ Залôкти.

Урядъ парохіяльный въ Залôкти проситъ о оголошенє слѣдуючои вôдозвы:

„Дорогî въ Христѣ Братя! Дня 20 с. м. (зъ недѣлѣ на понедѣлокъ о 1. г. по пôвночи) выбухъ въ селѣ Залокоть, пов. Дрогобыцкого, зъ незвѣснои причины страшный пожаръ, якій въ однôй годинѣ знищивъ до нащадку 33 господарствъ зô збôжемъ и пашою. Нещасной ночи шалѣвъ нечуваный вѣтерь, якій кидавъ цѣлыми клубами огню на всю оселю, ратунокъ бувъ немыслимый. Якбы не провѣдѣнє Боже а не значнѣйша перерва въ забудованяхъ, то цѣле село пôшлобы було безъ сумнѣву зъ дымомъ, помимо сего, що у насъ хаты порозкиданî далеко вôдъ себе, и немовъ гублятъ ся въ гущѣ деревъ. Ледви 6 господарствъ було обезпеченыхъ, 200 душъ осталось пôдъ зиму безъ хлѣба и даху. Шкода обчислена приближно досягає сумы 100.000 коронъ. Нарôдъ близкій роспуки, бо Залокоть зъ 180 нумерами село гôрске и крайно убоге, не въ силѣ прийти въ помôчь всѣмъ потребуючимъ, тымъ паче, що градъ повыбивавъ сегорôчнî, ярî засѣвы и попсувъ картофлю, головну поживу нашихъ людей. Голодъ вже теперъ даєся мѣжь людьми сильно вôдчивати. Пôдписаный осмѣляє ся звернути до звѣсного жертволюбя дорогои въ Христѣ Братіи зъ горячою просьбою, дайте хочбы найменьшу лепту, отрѣтъ бодай кôлька слезъ бѣднотѣ въ тôй першôй хвили нещастя, а Всемогущій нагородитъ стократно Ваше милосерне серце. Ласкавî лепты проситъ ся высилати на адресу гр. кат. Уряду парохіяльного въ Залôкти п. Пôдбужь коло Самбора. Вôдъ гр. кат. Уряду парохіяльного въ Залôкти дня 23. Падолиста 1905 свящ. Якôвъ Яхно, парохъ мѣсцевый“.

Повысша вôдозва поручає ся Всч. Духовеньству.

Вôдъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, 6. Грудня 1905.

Ч. 5.

Ч. 7722/50. О молитвахъ щоденныхъ, выданя о. Л. Джулиньского пар. въ Лапшинѣ.

О. Л. Джулиньскій редакторъ „Пôсланника“ и „книжокъ місійныхъ“ выдавъ „книжочку місійну“ яка содержитъ всѣ щоденнî молитвы, загальнî катехизмовî правды и читаня на кождый день въ тиждни. Поручаєся се выданє Всч. Духовеньству до ширеня мѣжь вѣрными, бо названа книжочка може вельми причинитись до правильного выголошуваня молитовъ, та задержаня въ памяти простолюдина головныхъ правдъ св. кат. вѣры, а тымъ самымъ вôддати не малу прислугу такъ дѣтямъ посѣщающимъ школу якъ и въ загалѣ всѣмъ грамотнымъ селянамъ.

Замовляти можна у о. Автора въ Лапшинѣ почта: Бережаны, а то по цѣнѣ: за одну книжочку 6 сот. а за 100 книжочокъ 5 к.

Вôдъ Еп. Консисторіи.

Перемышль 10. Сѣчня 1906.

ХРОНИКА.

Именованя.

Ч. 7942/05. О. Ясеницкій Кипріянъ, парохъ въ Балигородѣ именов. Завѣдателемъ деканата Балигородского.

Ч. 8103/05. О. Гриневецкій Емиліянъ, парохъ въ Смолинѣ и О. Метеля Северинъ, парохъ въ Люблинци, именованй мѣстодеканами деканата Любачôвского.

Ч. 7926/05. О. Телесницкій Димитрій, парохъ въ Артасовѣ им. тит. Совѣтникомъ Еп. Консисторіи и надѣленъ вôдличіями крылошаньскими.

Ч 8080/05. О. Сандовичь Петро, парохъ въ Брунарахъ, им. орд. вôдпоручникомъ до ц. к. Рады шкôль. окруж. въ Грыбовѣ, на мѣсце увôльненого на власне прошене Впр. Григорія Копыстяньского декана и пароха въ Снѣтницѣ.

Ч. 621/орд. О. Несторовичь Левъ, катихитъ шкôлъ народ. въ Перемышли им. Референтомъ Еп. Консисторіи.

Ч. 7899/05. О. Мокрицкій Антоній, парохъ въ Цѣвковѣ получивъ вôдличія крылошаньскй.

Въ пропозицію принятй.

Ч. 48. На парохію Свидникъ: Гарбовскій Николай.
„ 50. „ „ Порудно: 1. Мацюракъ Стефанъ, 2. Калиновичь Григорій.
„ 51. „ „ Ветлинъ: Осѣдачь Михаилъ.
„ 52. „ „ Тарнавка: Пшепюрскій Андрей.
„ 55. „ „ Малковичи: 1. Сорокевичь Іоанъ, 2. Калужняцкій Игнатій, 3. Цѣцькевичь Іоанъ, 4. Мацюракъ Стефанъ, 5. Кусайла Теодоръ, 6. Скубишь Іоанъ, 7. Рудавскій Іоанъ.

Ч. 57. На парохію Лôмна 1. Калиничь Максимъ, 2. Попель Мих., 3. Хилякъ Ант. 4. Черлюнчакевичь Миронъ, 5. Кмицикевичь Савинъ, 6. Бурмичь Ник., 7. Пясецкій Зенонъ, 8. Лисикевичь Іоанъ, 9. Мохнацкій Игнатій, 10. Крупскій Петръ, 11. Валюхъ Іоанъ, 12. Демціо Михаилъ- 13. Каминьскій Іоанъ, 14. Калиничь Емиль, 15. Скубишь Іоанъ, 16. Величко Теофанъ.

Ч. 58. На парохію Хôдновичи: 1. Яцевъ Антоній, 2. Вербицкій Михаилъ, 3. Бачиньскій Волод., 4. Сорокевичь Іоанъ, 5. Хилякъ Ант., 6. Коленьскій Вол. 7. Дуркотъ Іоанъ Хр., 8. Кмицикевичь Савинъ, 9. Крушиньскій Теодоръ.

Ч. 61. На парохію Улазôвъ: 1. Мокрицкій Ант., 2. Волошиньскій Валилій, 3. Вербицкій Геор., 4. Пясецкій Левъ, 5. Федевичь Емиль, 6. Цѣцькевичь Іоанъ, 7. Мацюракъ Стефанъ.

Ч. 62. На парохію Грушатычи: 1. Сорокевичь Іоанъ, 2. Калужняцкій Волод., 3. Черлюнчакевичь Миронъ, 4. Крайчикъ Ем., 5. Копыстяньскій Романъ, 6. Коцюба Модестъ, 7. Гоцкій Алексей, 8. Терлецкій Волод., 9. Накловичь Мих., 10. Дуркотъ Мих,, 11. Поляньскій Богданъ, 11. Осѣдачь Мих., 13. Городыскій Димитрій, 14. Дацько Мих., 15, Худикъ Іоанъ, 16. Лысякъ Мирославъ.

Ч. 63. На парохію Бѣличь дôльный: 1. Яворскій Александеръ, 2. Черлюнчакевичь Миронъ, 3. Горницкій Волод., 4. Копыстяньскій Романъ, 5. Мацюракъ Стефанъ, 6. Обушкевичь Волод., 7. Величко Теофанъ.

Ч. 65. На парохію Жабче мурованє: 1. Лахъ Димитрій, 2 Мацюракъ Стефанъ, 3. Ґоцкій Алексей, 4. Максимовичь Гр., 5. Бырка Іоанъ, 6. Худикъ Іоанъ, 7. Вербенецъ Волод., 8. Величко Теофанъ.

Презенты получили.

Ч. 7840/05. О. Менциньскій Антоній на парохію Войткова дек. Добромильского.
„ 49 „ Обушкевичь Володимиръ на парохію Бѣличь гôрный дек. Старосамбôрского.
„ 64. О. Кончило Викторъ на парохію Днѣстрыкъ дубовый дек. Жукотыньского.
„ 301. О. Худикъ Іоанъ на парохію Жабче мурованє дек. Белского.
„ 331. „ Бачиньскій Волод. на парохію Хôдновичи дек. Перемыско-Загородского

Ч. 7843/05. О. Лысякъ Мирославъ поставленый управляючимъ сопомочникомъ въ Тыличи.

Завѣдательства получили.

Ч. 7924/05. О. Устіяновскій Мирославъ въ Смереку дек. Балигородского.
„ 8005/05. „ Ковальчинъ Іоанъ въ Скороднôмъ дек. Затварницкого.

Ч. 2638. О. Поляньскій Олимпъ, парохъ въ Юрôвцяхъ получивъ увôльненє вôдъ испыту конкурсового.

Ч. 1. О. Ясеницкій Петро получивъ каноничну институцію на парохію Одрехова.

Ч. 7492/05 Высоке ц. к. Намѣстництво розпорядженємъ зъ дня 21/11 1905 Ч. 166518 продовжило дотацію зъ фонда рел. на дальшій оденъ рôкъ для сотрудника въ Торкахъ дек. Сокалского.
Ч. 7566/05. Тоєжь розпорядженємъ зъ дня 21/11 1905 Ч. 166520 продовжило таку саму дотацію для сотрудника въ Тыличи.
Ч. 7660/05. Тоєжь розпорядженємъ зъ дня 29/11 1905 Ч. 169969 продовжило таку саму дотацію для сотрудника въ Хащовѣ.
Ч. 7688/05. Тоєжь розпорядженємъ зъ дня 28/11 1305 Ч. 159486 продовжило таку саму дотацію для сотрудника въ Жужелю.
Ч. 7727/05. Тоєжь розпорядженємъ зъ дня 8/12 1905 Ч. 176315 продовжило таку саму дотацію для сотрудника въ Реклинци.

Вôдъ гр. кат. Еп. Консисторіи

Перемышль 20. Сѣчня 1906.

† КОНСТАНТИНЪ
ЕПИСКОПЪ.

О. Іоанъ Стрыйскій,
Канцлеръ.

Накладомъ гр. кат. Еп. Консисторіи въ Перемышли. Зъ печатнѣ Йосифа Стифіого въ Перемышли 1905.